diuine fruitionis gloriā tanto ei amplíꝰ pre
ceteris cōmunicans. quanto ipē deuꝫ in via
peregrinationis pre ceteris ardentius ada//
mauit. I Glorificauit aūt deus ipſū tripli//
citer cumulans ſuper eū premiū ſubſtantia
le. accidentale ⁊ generale. Primo dico glori
ficauit eum deus tanto abundantius cōmu
nicans ei premiū ſubſtantiale (qđ eſt diuine
viſionis fruitio in q̄ tota merces ſanctorum
ꝯſiſtit) quanto ipē deum ardentius dilexit ī
via. Cum enī ſcđm doctores premiū reſpō/
det merito. et totius meriti radix ſit caritas.
tanto pre ceteris dedit ei deus đ premio ſub
ſtantiali. quāto in via ad eum ardentiorem
habuit caritatē. Premiū enī eſſentiale q᷑ ꝯ
ſiſtit in perfecta coniunctione anime ad đm
tanto proximiꝰ ꝯiunctꝰ eſt đo in patria. q̄n
to per caritatem ipſe coniunxit ſe deo in via.
Quod aūt pater dñicus ardentē ad deū ha
buerit caritatem ex hoc patet. ꝙ tam ſubli//
mem vitaꝫ ⁊ tam preclaram ordinē inſtitu
it. et inſtitutū tranſfigurando in ſe opere ad/
impleuit. di. enī Bern. O opa ſuper eroga
tionis ⁊ ꝯſiliorum que pre ceteris ardua ſūt
⁊ difficilia indicia ſunt maxime caritatis vn
de cum premiū remetiatur ſm caritatē habi
tam in via. hinc eſt ꝙ cum diuerſi diuerſi//
mode diligant diuerſas etiam recipiant ꝑ/
miatiōs. licet vnꝰ đnariꝰ ꝙ ē vita etna ⁊ vi
ſio dei omnibus exhibeatur. et hoc eſt ꝙ ve//
ritas di. Iohā. xiiij. In domo patris mei mā//
ſiones multe ſunt. Qđ exponēs Augꝰ. dicit
In domo patris mei diuerſas premiorum
in vna vita eterna ſignat dignitates. Item
poſtillator in eodem premio increato qđ eſt
diuina viſio. quaſi in vno denario omnibꝫ
ꝯmuni manſiones multe ſunt. i. diuerſe p//
ticipationes ſiue fruitiones. quia plus ⁊ mi
nus fruuntur eadem beatitudine increata. ē
enī ibi in diſpari claritate par gaudiuꝫ ⁊ in
pari gaudio diſpar claritas. De hac gloria
viri ſancti dicitur Eccle. Dedit illi deus te//
ſtamentū vite ⁊ ſedem glorie ſue. qui enī fe//
cerit ⁊ docuerit magnus eſt in regno celoruꝫ
Math. v. Qđ quia vtrūqꝫ fecit magnꝰ val
de in gloria eſt effectus. Secundo glorifica//
uit deus ſanctū ſuum in premio accidentali
quod eſt aureola. qđ nō eſt aliud niſi decor

quidā proueniens ex ope precellenti ⁊ priui
legiato. quod ē predicatio virginitas ⁊ mar/
tiriū. que ſicut pre omnibꝫ alijs operibus q̄n
dā hñt excellētiā ⁊ difficultatē. ſic ec̄ ꝑ alijs
remūerātur ꝑ aureolā qđ ē dimīutiuū ab au
rea quod eſt premiū eſſentiale ⁊ q᷑ ſanctus
dñicus egregiuſ extitit predicator faciēs qđ
docuit. Ideo clarificauit eū đus hoc ornatu
qđ aureola nomīatur. De his duobus pre
mijs. ſcꝫ aurea ⁊ aureola poteſt accipi. illud
Dañ. xij. Qui docti fuerint fulgebunt qua/
ſi ſplendor firmamēti quantū ad premium
ſubſtantiale qđ eſt aurea. ⁊ qui ad iuſticiaꝫ
erudiunt multos quaſi ſtelle inperpetuas
eternitates ⁊ hoc quantū ad aureolam. Ter
cio glorificauit deus ſanctū ſuum ſuper ꝑdi
ctas glorias premio generali dotibꝫ anime
que ſunt tres. ſcꝫ cognitio. dilectio. adheſio.
et glorificabit adhuc poſt iudiciū generale
quatuor dotibꝫ ipm̄ corpus. que ſunt clari//
tas. impaſſibilitas. ſubtilitas ⁊ agilitas. de
his tribꝫ glorificationibꝫ poteſt ſumi. illud
apli. i. Corinth. xv Alia eſt claritas ſolis. a/
lia lune. alia ſtellarum. deo hoc totū oꝑante

LXIII. De ſancto Laurētio.

Diſperſit dedit
pauperibꝫ ꝑs. R Dic
bern. Terrena omnia ſeruando ammittimꝰ.
largiēdo ſeruamus. ꝑrimoniūqꝫ noſtrū retē/
tum perditur. ſed manet erogatū. Qđ cōſi/
derans beatus Laurentius tanqꝫ prudens
mercator omnia que habuit ad dei gloriam
largiter erogauit. ſciens pro ſingulis ſe plꝰ
q̄ꝫ centuplum accepturū. In verbis ꝑpoſitis
duas particulas intelligimus. ſcꝫ Laurētij
largam diſtributōem. ſcđo largiorem dei re
munerationē. Primū ibi. diſper. de. paupe.
ſcđm ibi. Iuſticia eius manet in ſeculum ſe
culi. Huius aūt ſancti larga diſperſio patꝫ
in quinqꝫ Diſperſit enim pauperibꝫ elemo
ſinam per omnium rerum ſuorum erogati/
onem. corpus dedit tortoribus per ignis ad
uſtionem. cecis luminis gratiam per crucis
ſignationem. paſſioni pacientiam. per hyla
rem exhibitionē. deo animā per ſummā di/
lectionem. Diſperſit aūt ſingula hec in ſum
mo. Summum enim in elemoſinarū ero/

gatione eſt omnia erogare ⁊ nihil ex oīb9
ꝯſeruare. ſummū aūt corporis exercitiū . eſt
corpus ꝯcremare. ignis em̄ aduſtio corpus
grauiſſime affligit q2 agit in corpus. Sum/
mū etiam beneficiū ꝓ, primis exhibuit in eo
ꝙ nobiliorē ſenſuꝫ viſuꝫ vicꝫ per donū lumi
nis reparauit. ſummū etiā paſſioni exhibē/
dum eſt gaudens ⁊ tranquilla patientia ꝓ/
pter deū. deū etiā nō mediocriter dilexit. qđ ī
eo luce clarius cognoſcitur. ꝙ tam gaudenſ
omnia ſufferebat. nec dubiū quī ſumma p̄/
mia ſuſcepit. qui vt predictū eſt ſumma me
rita hic premiſit. hec de ſancto laurentio bre
uiter tacta ſufficiant. Nunc ſi delectent eiuſ
premia nō pigeat nos eius meritis ꝯforma/
ri. quia vt ait Gre. Ad magna premia non
peruenitur niſi per magnos labores. cui ꝯſo
nat Bern. Satis delicatus miles eſt. qui ſi
ne victoria vult coronā ⁊ ſine labore premiū
requirit. Si ergo cū beato Laurentio cupi/
mus premiari eius nos meritis ꝯformem9.
Primo ⁊ ante oīa de tp̄ali ſubſtantia lar/
gas elemoſinas pauperib9 erogātes. Ut au
tem in ꝯſpectu dei grata ſit noſtra elemoſi/
na ⁊ accepta triplici debet amminiculo đco
rari. Debet enī eſſe iuſta in acquiſitōne. lar
ga in diſtributōe. affectuoſa in cordis ꝯpaſ/
ſione. Primo dico debet eſſe iuſta in acqui/
ſitione. qui enī vt Eccle. đr. offert ſacrificiuꝫ
de ſubā pauperū. ſic eſt ac ſi victimet filiū in
ꝯſpectu patris. hinc prouer. Honora dn̄m
de tua ſubā ⁊ nō aliena. tho. iiij. De tua ſub
ſtantia fac elemoſinā. Itē yſa. Frange eſuri
enti panē tuū. Scđo elemoſina debet fieri
larga erogatōne vt ſm facultatē q̄m poſſide
mus elemoſinā menſuremus. ita vt tantuꝫ
demus. vt ex elemoſina data aliqꝫ penuriaꝫ
patiamur. vt de elemoſina qua pauperē re/
ficimus nos aliqualem indigentiā ſuffera/
mus. hinc Gre. Tunc bonā elemoſinā ero/
gamus. cum ex hoc ꝙ pauperi damus nos
defectū habeamus. hinc Tho. iiij. Si mlt̄ū
tibi fuerit abundanter tribue. Si vo exigu
um tibi fuerit etiā exiguū libenter imparti/
ri ſtude. Tercio elemoſina debet exhiberi cū
cordis ꝯpaſſione. Gratior eſt em̄ cordis cō/
paſſio q̄ꝫ quelibet manus datio di. em̄ Gre
go. In ipo miſcđie ope apud eternū iudicē
deū. plus ſolet animus penſari q̄ꝫ factū. Ad
quā nobis excitandam nō ꝯſideretur pauꝑ
exterior. ſed deus qui petit interior. Ipſe em̄
dicit Math. v. Qđ vni ex minimis meis fe
ciſtis mihi feciſtis. Non ergo buccella pāis
debet deo negari a quo regnū celoꝝ petimuſ
nobis dari. qui ergo nō poteſt cū ſancto lau
rentio oīa pauperib9 erogare. ſaltiꝫ nō ne/
gligat que poſſidet ꝯmunicare. di. em̄ Ful/
gentius Qui tantā virtutē accepit a domīo
vt oīa que in mđo ſunt celeſtis regni amo
re ꝯtēnat que habet vendat. et egenis expen
dat qui vero tante virtutis nondum eſt. tm̄
operetur in eo bona voluntas q̄ntū ſuꝑetat
facultas. perfectus poſſideat primū locū im
perfectus ſaltiꝫ perueniat ad ſcđm ſit iſte ta/
lis qui ad dexterā iudicandus aſſiſtat. L
Scđo demus cum beato Laurētio corpus
tortorib9. qui noſtris tp̄ib9 eccleſia in pace
quieſcente. nō vbiqꝫ hn̄t. tamē vt ait Gre.
Martires eſſe poſſumus etiā ſi nullo percu
tientiū ferro trucidemur. et iteruꝫ. Pax nr̄a
habet martiriū ſuū. quia ⁊ ſi carniſ colla fer
ro nō ſubdimus. ſpirituali tamē gladio car
nalia deſideria trucidamus Sunt ergo tria
corporis exercitia que noſtris tp̄ib9 pro mar
tirio ꝯputantur per que ſanguineꝫ nr̄m ⁊ ſi
nō fundimus. tamē ꝯſumimus ac ſi gladio
effundatur que nobis Eccle. xxiij. ſub me/
thaphora deſcribūtur. vbi dicitur. Libaria
⁊ virga ⁊ onus aſino. ſic panis ⁊ diſciplina
⁊ opus ſuo. Per hec tria ſcꝫ panē. diſcipli/
nā ⁊ opus. tria intelliguntur. per q̄ martiri/
um recōpenſatur. Sunt aūt iſta. ſcꝫ neceſſa
rioꝝ reſtrictio difficiliū oꝑatio ⁊ vicioꝝ ca/
ſtigatō. Nā ꝑ panē nccītatis r̄ſtrictōeꝫ. ꝑ o/
p9 difficiliū oꝑatōꝫ. ꝑ diſplinā viciorum ca
ſtigationē accipimus ꝯpetenter. Hec enim
tria martiriū recōpenſant. q2 per ip̄a corpus
attenuatur maceratur vſqꝫ ad ꝯſummatio
nē ſanguinis quē martires gladio effuderīt.
Primo ergo corpi nr̄o omnē ſuperfluitateꝫ
denegemus ſola ei neceſſaria miniſtrantes.
Quod faciebat p̄s. Rēnuit ꝯſolari anima
mea ⁊ apl̄s. Uictū ⁊ veſtitū hn̄tes his con/
tenti ſumus. hinc bern. Sunt qui in carne
ſua amāt terrenas ꝯſolaciūculas. ſiue in v
bo ſiue in ſigno ſiue in facto ⁊ ſi hoc interrū/

punt aliquando· nō penitus tamē rumpūt. inde eſt ꝙ raro affectiones ſuas in deū diri gunt ⁊ eoꝝ deuotio ꝯtinua non eſt. ſed hora ria. et vt verius dicā momētanea· Impleri aūt dei viſitatōnibꝫ aīa nō poterit q̄ his diſ tractionibꝫ ſubiacet. ꝓpter qꝺ iterū di. bern̄. De ꝯdimētis obſecro vt ꝯmeſtibiles ſint ci bi. nō etiā delectabiles vel etiā ꝯcupiſcibl'es Scꝺo vt cor nr̄m a ꝯcupiſcibilibꝫ ſit abſtra cū nos exerceamus in difficiliū ⁊ arduoruꝫ opatione· dura ⁊ aſpera ⁊ q̄ maxīe obſiſtunt ⁊ repugnāt nobis viriliter aggrediētes nec ꝑmittamus nos vincere q̄ reſiſtunt. qꝛ ſi ſe/ mel victi fuerimus ꝺ cetero erimus puſilla nimiores. hinc dꝛ Judicū. Magnanimorū reperta eſt ꝯtentio. Nam magnanimes ne/ ceſſe eſt eſſe eos qui viriliter vincunt omnia que obſiſtunt. Itē noe. Reuertere ad ſerui/ tutē q̄i per ꝯtentōeꝫ. Qꝺ dn̄s monere volu it cū dicebat· Mat. Contendite intrare per anguſtā portā vocās bona opa anguſtā por/ tam. que per delitias nr̄as fecimus nobis ar ta. vn̄ ad hanc bellicoſam ꝯtētionē hortatur nos apl's. hebꝛe. xij. di. Curram⁹ ad ꝓpoſitū nobis certamē. aſpiciētes in auctorē fidei. q̄ ꝓpoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucē ꝯfuſione ꝯtēpta. nōdū eñ vſqꝫ ad ſanguinē reſtitiſtis Hec aūt duritia ſiue difficultas ex duplici cauſa cedit ⁊ moleſcit. ſ. ex fructus ꝯſiderati one ⁊ laboris aſſuefactione. de p̄mo di. apl's iij. Corinth Id qꝺ momētaneū eſt ⁊ leue tri bulationis ſupra modum in ſublimitatem pondus gl'ie opatur in nobis. de ſecūdo di. bern̄. Primū aliquid importabile videt̄ ꝓ/ ceſſu tp̄is ſi aſſueſcas ñ adeo graue erit. pau lopoſt leue ſenties· paulopoſt etiā delectabit Tercio predictis duobꝫ exercitijs ſu peraddamus caſtigatōeꝫ. vt ſi corpus noſtꝝ delitijs aſſuetū ꝺ predictis duobꝫ exercitijs aliquid ſurripiat. hec tercia caſtigatio reſarti at. caſtigās ⁊ emēdans qꝺ in prioribꝫ negle ctum eſt. Quotiēs ergo corpus neceſſarijs nō ꝯtentū ſuperflua ſumpſit vel opus dimi ſerit;· calcaribus vrgeatur ⁊ duriſſime pu/ niatur. iuxta illud Eccle. xlij. Seruo peſſio latera ſanguīare. hinc Bern̄. Si qꝺ aliqn̄ intermiſſum fuerit. ſi quid imperfectum ſuo loco. ſuo mō. ſuo tp̄e nō tranſeat impunituꝫ

vel etiā i irrecōpenſatum Q; ſi quis dixerit illud ꝓuer. Vires nō ſuppetūt. Rn̄detur ꝙ ibidem ſubiungitur. Qui inſpector eſt cor/ dis ip̄e intelligit. et obſeruatorē anime tue nihil fallit. qꝛ vt ait Bern̄. Jam vix eſt ali/ quis qui in his que ad deuꝫ ſunt experiri ve lit quid poſſit. et qꝺ promptiſſime poteſt qn̄ cunqꝫ ſm carnē vel ſeculum ſiue timor im/ pulerit vel cupiditas traxerit. in tuo ſeruitio iudicat ſe nō poſſe. ſed ſi fallimus homines inſcios nō nos permittas dn̄e· vt q̄i volētes fallere te fallamus noſmetip̄os. non labora/ mus qꝛ nō poſſumus vel nos nō poſſe credi mus. vel ꝯſuetudine ocij vel delitiarū nr̄aꝝ nos nō poſſe efficimus· In his tribꝫ. ſ. ꝑ de/ lectabiliū reſtrictionē per difficiliū opatōeꝫ et per de neglectis caſtigationē corꝑis marti riū ſufficienter recōpenſamus. Tercio cum beato laurētio demus proximis lumīs gra/ tiā· vt qui in predictis exercitijs ſoli deo inte rius viximus. nunc per bona exempla exteri/ us proximis luceamus. qꝺ monere ſtuduit dn̄s Math. v. di. Luceat lux vr̄a coram ho minibꝫ vt videntes bona opa vr̄a glorificēt deū vr̄ꝫ qui in celis eſt. nō vt nos laudemur ſed vt deus glorificetur· Nam ne nos laudꝫ mur. iubemur opa noſtra occultare. vt aūt deus glorificetur iubemur ea manifeſtare. hinc di. Gre. Sic nr̄m opus ſit in publico. quatenus intentio maneat in occulto. vt de bono ope noſtro proximis p̄beamus exēpluꝫ ⁊ tn̄ per intentionē q̄ ſoli dꝺ placere cupim⁹ ſemper optemus ſecretū· Hoc aūt lumē boni exempli proximis ut̄is eſt tripli/ citer exhibendum vt ait Bern̄· ſcꝫ habitu· a/ ctione ⁊ ſmone. Habitu ne ſit notabilis. a/ ctione ne ſit reprehenſibilis· et ſmone ne ſit ꝯtemptibilis. De primo di. Aug⁹. Habit⁹ noſter mores honeſtos perhibeat. diſciplīaꝫ redoleat. maturitatē oſtendat nō vt homini bus placeamus· ſed ne ei ſcandalum p̄bea/ mus. de ſcꝺo di. Gre· Expedit vt actiōes no ſtras caute ⁊ prouide diſponamus. de tercio Aug⁹. Sermo noſter nō ſit inanis. ſed aut ſuadeat· aut moneat. aut ꝯſoletur. aut edifi cet. vel ꝙ minimū eſt nō ſcandaliſet. hoc lu/ men boni exempli multo nobilius eſt ⁊ pro/ ximis vtilius. q̄m ſi nō ſcandaliſet· Hoc lu

per ſignum crucis cecos illuminaremus. q2
primū lumē ſanctum facit hominē ſed non
iſtud. nam ſicut veritas ait. math. dicent in
iudicio. Domine in nomine tuo ꝓphetaui-
mus ⁊ ſigna multa fecim⁹. Quibꝫ dicet do-
minus. Amē dico vobis neſcio vos. Diſce
dite a me operarij iniq̄tatis. Verū q2 pau-
ci in his que dicta ſunt deo exhibent totum
poſſe. Ideo deus ſalutem noſtram ſitiēs ſu-
plet ꝙ minus facimus tribulationes īmit-
tendo. quas ſi virtuoſe ſufferimus adhuc e-
rimus glorioſi. Quarto ergo cū btō Laurē-
tio paſſioni demus patientiā. Ita vt quic-
quid tribulationis turbatōis. flagellatōnis
a deo vel hominibꝫ occurrerit nō ſolum pati
enter. ſed gaudenter ꝓpter dn̄m ſufferamus
nec contra deum murmurātes. nec malum
hominibꝫ ꝓ malo procurantes. ſed dicam⁹
cū Iudith. nō vlciſcamur nos ꝓ his q̄ pati
mur. ſed reputātes peccatis noſtris hec ipſa
minora eſſe ſupplicia flagellam dn̄i q̄i ſerui
qui corripimur ad emendationē. nō ad ꝑ-
ditionē noſtrā eueniſſe credamus. Sūt aūt
tres cauſe ꝓpter q̄s nō ſolum tribulationes
ſunt patienter ſufferende. ſed ſummo deſide
rio affectāde. ſcʒ dei pn̄tia. liberatōis gratia
premiorum gloria. que tria tanguntur ſucci
cte in vno verſiculo cum dicitur. Cum ipſo
ſum in tribulatione. ecce primū. eripiā eum
ecce ſcd̄m. et glorificabo eū. ecce terciū. Pri-
mo nihil melius. ſcd̄o nihil iocundius. ter-
cio nihil vtilius. ¶ Quinto ⁊ vltiō
demus deo cū beato laurentio animā per ſū
mā dilectionē. deū vt dignū eſt ſumma di-
lectione diligētes. Summū aūt adijcimus
ad dr̄am infinite ⁊ mediocris dilectionis.
Summā aūt dilectionē illam dicim⁹. que
per tres dr̄as ab alijs dilectionibꝫ inferiori-
bus ſeꝑatur. illam vicʒ q̄ pugnat inſuꝑabi-
liter. guſtat inſatiabiliter. heret inſeparabili
ter. Primo ergo dico illam dilectionē me-
rito dicimus ſummā q̄ pugnat inſuꝑabili-
ter. nulli vnq̄ȝ cedens q̄ntumcunq̄ȝ tumultu
anti aduerſitati. in qua ſtetit apl's. cū omni
bus aduerſitatibꝫ enūeratis ſubiungit. Sʒ
in his omnibꝫ ſuꝑamus ꝓpter eū qui dile-
xit nos. In illa em̄ vita ꝯtēnitur ⁊ mors de-
ſideratur. de qua di. Bern̄. Ex illa dilectōe
eriuit illa fideliū intrepida ꝯſtantia cordis
q̄ ſupplicia ꝯtēnentes ⁊ mortē calcātes. gau
dentes per medias mortis fauces ad patriā
feſtinabant. Scd̄o illa dilectio guſtat inſati
abiliter. Ipa enī dilectio miniſtrat aīe il-
lum cibum qui de ſe di. Qui edunt me ad-
huc eſuriūt. quo guſtato morimur omnibꝫ
q̄ ſunt mūdi. Iſta em̄ dilectio (vt ait Bern̄)
forti quadam violentia nō aſſenſorijs gra-
dibꝫ. ſed inopinatis raptibꝫ vel expreſſius
rapit animā ad ſublimia celeſtiū ſecretorū.
vbi ſorbillatur ⁊ guſtatur diuinū bonum.
Tercio iſta dilectio dr̄ ideo ſumma q2 heret
inſeꝑabiliter. nihil vnq̄ȝ admittēs per qd̄ ſe
parari poſſit a caritate dei. In q̄ ſtetit apl's
cum dicebat. Cert⁹ ſum ꝙ neq̄ȝ mors ⁊c̄. vſ
q̄ȝ nō potuerīt nos ſeꝑare a caritate q̄ eſt in
xp̄o ieſu. Unde iſta dilectio ideo inſeꝑabili
ter herere dr̄ q2 in vita permanet in ſanctifi-
catōem. in tranſitu in viaticū ⁊ defenſionē
in iudicio in redemptōeȝ ſiue defenſionē. in
patria in eternā ſanctificatōeȝ. hoc totū operā
te in nobis ⁊c̄.

LXIIII. De eodem.

Laurentius bonū

opus oꝑatus eſt. verba ſunt eccl'ie beati lau-
rētij gl'iam ꝓconizantis. ¶ Di. bern̄
Cū ſponſa q̄ eſt eccl'ia v̄ba in ſcripturis diui
nis vel alterat vel alt'nat. fortior eſt illa ꝯpoſi
tio q̄ȝ poſitio prima verborū. Si em̄ cuiuſli-
bet ſancti v̄ba in ſacra ſcript'a poſita vtpote
yſa. Iere. pauli vl' iohā. autētica accipiūtur
cur nō magis v̄ba eccl'ie ex illis om̄ibꝫ tanq̄ȝ
ex mēbris ꝯgregata v̄ba tanq̄ȝ autētica reci
pentur. In v̄bis g̊ ꝓpoſitis ſcā eccl'ia q̄ ē ſpō
ſa xp̄i ſanctū laurentiū ꝯmēdat ab oꝑibꝫ ſu
is bonis. Que aūt ⁊ q̄liter eius oꝑa bona fu-
erint ī ſmone apparuit ꝓcedēti. Nā ex boniſ
eius oꝑibꝫ bonā gl'iam ⁊ īmarceſcibilē ē ad-
eptus. Quē ſi ꝓpter adeptā e⁹ gl'iam ⁊ bona
oꝑa volumus honorare. ſtudeam⁹ quō ip̄m
in bonis ſuis oꝑibꝫ imitemr̄. vt ſi cupim⁹ ei⁹
honorē nō refugiam⁹ laborē. Ad hoc eī oīm
fideliū xp̄ianoꝝ dʒ eſſe intētio ordinata fina
liter vt in bonis oꝑibꝫ ſanctos quoꝝ vita ad
hoc nobis ꝓponit' imitent'. vt ſic ip̄i deū (d̄ q̄
Geñ. i. dr̄. Uidit d̄s cūcta q̄ fecerat ⁊ erant